

اخبار کاری

اعتراض نیروهای پیمانکار

مخابرات نیشابور به شرایط شغلی

روز دوشنبه، کارگران پیمانکاری مخابرات نیشابور در اعتراض به عدم دریافت حقوق مردامه و نوع و چیدمان قراردادهای پیشنهادی پیمانکار، دست از کار کشیدند. به گزارش ایلنا، این کارگران با بیان اینکه در حق پیمانکاری ها احجاف می شود، گفتند: بارها به قرار دادهای شغلی اعتراض کرده ایم اما فایده ای نداشته است. ناچار شدیم دست از کار بکشیم و به این ترتیب، نارضایتی خود را به مجموعه مخابرات نشان بدهیم. این کارگران خواستار رفع تبعیض در مخابرات و عقد قرارداد مستقیم با مجموعه هستند. در همین حال، «حمود شهرآبادی» مدیر مخابرات نیشابور گفت: نیروهای پیمانکار مخابرات که به صورت کشوری مشغول به فعالیت هستند در نیشابور به دلیل مشکلات قراردادی امسال و عدم دریافت حقوق مردامه در محل کار حاضر نشده اند. وی افزود: یک پیمانکار به صورت کشوری متولی نیروهای مخابرات است و فقط نیروهای نیشابوری به قراردادشان اعتراض کرده اند که با مراجعه به اداره کار، مشکلات قرارداد را مشخص و رسماً به آن اعتراض کرده اند که تاکنون به نتیجه نرسیده اند. مدیر مخابرات نیشابور تصریح کرد: این اعتراضات از هفته پیش آغاز شده بود که به مسئولین استانی و شهرستانی اطلاع دادیم ولی متأسفانه این کار گرا هست از کار کشیدند.

آتش نشان آبادانی:

خواستار دریافت مطالبات مزدی و بیمه خود هستیم

آتش نشان های شهر آبادان خواستار بر آورده شدن مطالبات صنفی خود در زمینه حقوق دستمزد، بیمه و لباس کار شدند جمعی از آتش نشان های شهر آبادان در گفت و گو با ایلنا، از بر آورده نشدن مطالبات مزدی، بیمه ای و سایر مطالبات صنفی خود در زمینه دریافت لباس کار خبر دادند. یکی از این افراد گفت: از ابتدای سال جاری هر ماه حقوق کارکنان آتش نشانی به صورت پایه حقوق پرداخت می شود طوری که ما از میزان دریافت ماهانه حقوق به دلیل دریافت نکردن فیش حقوقی مطلع نیستیم. وی با بیان اینکه حدود ۱۵ نفر آتش نشان به همراه سایر کارکنان اداری در شهر آبادان مشغول خدمات رسانی به شهروندان این شهر هستند، افزود: در عین حال مادر زمینه بیمه تأمین اجتماعی و بیمه تکمیلی نیز دچار مشکل هستیم.

بررسی افزایش حقوق کارگران

در کمیسیون اجتماعی مجلس

یک نماینده مجلس از بررسی افزایش حقوق کارگران در کمیسیون اجتماعی خبر داد. به گزارش ایلنا، «پرهیزفر» عضو کمیسیون اجتماعی مجلس گفت: نرخ تورم موجود در کشور بیش از ۵۰ درصد است اما حقوق کارگران و دستمزد صرفاً ۲۳ درصد در سال جاری افزایش یافته است.

کارگران شهرداری سی سخت:

هشت ماه معوقه مزدی داریم

کارگران شهرداری سی سخت خواستار پرداخت مطالبات هشت ماهه خود هستند اما شهردار این شهر می گوید مطالبات جاری کارگران همچنان پرداخت می شود و مطالبات قدیمی نیز با تأمین منابع مالی به مرور پرداخت خواهد شد. جمعی از کارگران شهرداری سی سخت در استان کهگیلویه و بویراحمد در گفت و گو با ایلنا از شرایط دشوار زندگی خود در نتیجه عدم دریافت هشت ماه حقوق خبر دادند و گفتند: در این اوضاع اقتصادی، حقوق ماه هشت ماه به تأخیر افتاده و به رغم همه سختی ها مجبوریم بدون دریافت حقوق کار کنیم. این کارگران که در سال جاری یک ماه از مطالبات مربوط به آخر سال ۹۸ خود را دریافت کرده اند، گفتند: ما باید برای دریافت معوقات مزدی خود بوند کنیم. شهرداری سی سخت ادعا می کند بودجه ندارد و نهادهای بالادستی نیز همانند شورای شهر هیچ نظارتی بر اوضاع ندارند و به فکر پرداخت مطالبات مزدی کارگران نیستند. آنها با بیان این مطلب که مهمترین عامل تأخیر در پرداخت حقوق کارکنان و کارگران شهرداری، مربوط به شکایت طلبکاران مالی شهرداری است که در برخی موارد حساب های مالی شهرداری را مسدود می کنند، اظهار داشتند: همه گرفتاری های امروز شهرداری مربوط به عملکرد شهردار سابق است. هم زمان شورای شهر نیز هیچ نظارتی بر کار شهرداری نداشته است.

حدود ۶۲ درصد بیمه شدگان مشمول بیمه بیکاری به دلیل اتمام قرارداد و ۲۷ درصد آنها، به علت عدم نیاز کارفرما، مقرر ی بگیری بیکاری شده اند. تعطیلی کارگاه، حوادث غیر مترقبه و اخراج موجه، سه علت مهم دیگر وقوع بیکاری در بین مقرر ی بگیریان بوده اند

(به ترتیب ۱،۸۴ و ۰،۱۴ درصد) قطع شده است.

– تا سال ۱۳۸۱، به غیر از سال های ۱۳۷۷ و ۱۳۷۳، همواره صندوق بیمه بیکاری با مازاد مواجه بوده، به گونه ای که مازاد انباشته صندوق در پایان سال ۱۳۸۰ به مقدار ۲۹،۷ میلیارد تومان بوده اما از سال ۱۳۸۱ میزان هزینه های صندوق از درآمدهای آن پیشی گرفت و این وضعیت تا پایان سال ۱۳۹۲ ادامه یافت. این امر منجر به انباشت کسری به میزان ۷۱۹ میلیارد تومان در پایان این سال شد. مهم ترین دلیل این وضعیت وقوع بحران در صنایع نساجی کشور و به تبع آن تصویب قانون حمایت از بازسازی و نوسازی صنایع نساجی کشور در سال ۱۳۸۰ و متعاقب آن، قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور با رویکرد تعدیل نیروهای مازاد در سال ۱۳۸۳ بوده است.

– از سال ۱۳۹۳ تا پایان سال ۱۳۹۶ به مدت ۴ سال این روند معکوس شد و از میزان کسری انباشته کاسته شد اما سپس، مجدداً روند انباشت میزان کسری از سر گرفته شد. در مجموع، در پایان سال ۱۳۹۷، میزان کسری انباشته صندوق بیمه بیکاری بالغ بر ۲۶۰ میلیارد تومان بوده است. براساس گزارش سازمان تأمین اجتماعی، این رقم تا پایان تیرماه ۱۳۹۸ به ۵۳۰ میلیارد تومان و به بیش از ۸۰۰ میلیارد تومان در پایان سال ۱۳۹۸ افزایش یافته است. این وضعیت تا حدود زیادی ناشی از شرایط رکودی در اقتصاد کشور در سال های اخیر بوده است.

– دامنه نوسان نسبت درآمدها به هزینه های صندوق در دوره ۱۳۸۰-۱۳۹۷ بین ۰،۸۵ تا ۱،۱۲ بوده است یعنی در بدترین حالت هزینه ها ۱۵ درصد از درآمدهای صندوق بیشتر بوده و در بهترین حالت، درآمدها ۱۲ درصد از هزینه ها بیشتر بوده است.

– به طور متوسط، نرخ رشد هزینه ها از نرخ رشد درآمدهای صندوق بیمه بیکاری در دوره فعالیت صندوق بیشتر بوده است در حالی که متوسط رشد هزینه های صندوق در ۱۳۶۹-۱۳۹۷ حدود ۳۶،۵ درصد بوده، متوسط رشد درآمدها در این دوره ۳،۰۳ درصد بوده است.

صندوق بیمه بیکاری تنها به مشمولین قانون کار و قانون تأمین اجتماعی محدود است، در صد پوشش آن نسبت به کل بیکاران در کشور بسیار محدود است.

– نرخ جایگزینی نسبتاً بالای مقرری بیکاری در ایران (بین ۵۵ تا ۸۰ درصد متوسط دستمزد در ۹۰ روز قبل از بیکاری) وجود دارد. همچنین مقدار میانگین مقرری بیکاری پرداختی در سال ۱۳۹۸ (تقریباً ۲،۷ میلیون تومان معادل ۱،۸ برابر حداقل مزد در این سال)، به ترتیب معادل ۶۷،۸ و ۵۹،۲ درصد متوسط هزینه خالص و متوسط در آمد یک خانوار شهری در سال ۱۳۹۸ بوده است.

– تعداد مقرری بگیران مرد در سال ۱۳۹۲ نزدیک به سه برابر مقرری بگیران زن بوده که در سال های اخیر به ۲،۴ برابر کاهش پیدا کرده است.

– بیشترین برقراری های جدید در رده سنی ۲۵ تا ۳۴ سال و سپس ۳۵ تا ۴۴ سال است. این امر از آنجائیکه می شود که معمولاً افراد با سابقه شغلی کمتر بیشتر در معرض تعدیل قرار دارند. – استان های تهران، اصفهان، خراسان رضوی، البرز، آذربایجان شرقی، فارس، مازندران، گیلان، قزوین و خوزستان به ترتیب ۱۰ استان با بیشترین تعداد بیمه بیکاری برقرار شده هستند. علت اصلی اینکه چرا در این استان ها بیشترین برقراری های بیمه بیکاری رخ داده به سهم بیشتر این استان ها در کل بیمه شدگان مشمول صندوق بیمه بیکاری بر می گردد.

– براساس آخرین اطلاعات موجود، بیمه شدگان بخش فلزات اساسی (ماشین های الکتریکی و غیر الکتریکی)، خدمات (تجارت، بانک، بیمه، مستغلات و امور مربوطه)، صنایع محصولات شیمیایی و کائوچویی و صنایع مواد غذایی و دخانیات به ترتیب با ۱۶، ۱۳، ۱۴ و ۱۱ درصد حوزه فعالیت عمده مقرری بگیران را تشکیل می دهند.

– آخرین یافته ها نشان می دهد حدود ۶۲ درصد بیمه شدگان مشمول بیمه بیکاری به دلیل اتمام قرارداد و ۲۷ درصد آنها، به علت عدم نیاز کارفرما، مقرری بگیر بیکاری شده اند. تعطیلی کارگاه، حوادث غیر مترقبه و اخراج موجه هر کدام با سهم تقریباً سه درصد، سه علت مهم دیگر وقوع بیکاری در بین مقرری بگیران بوده اند.

– مقرری ۶۸ درصد مقرری بگیران براساس تازه ترین مطالعات انجام شده، به دلیل پایان دوره استحقاق قطع شده است. این بدان معناست که افراد تا پایان دوره بر خور داری خود از مقرری استفاده کرده اند. تنها ۲۸ درصد مقرری بگیران به دلیل اشتغال یا بازگشت به شغل از زمره مقرری بگیران خارج شده اند. جالب توجه است که مقرری حدود دو درصد از مقرری بگیران به دلیل برقراری مستمری بازنشستگی و از کار افتادگی

بیمه بیکاری در ایران تنها مشمول تعداد محدودی از نیروی کار می شود و سهم مقرری بگیران این صندوق از کل بیکاران کشور کمتر از ۱۰ درصد است. با این حال سخاوتمندی طرح بیمه بیکاری در ایران قابل ملاحظه است

و نظرات کارآمد جست و جوی شغل توسط بیمه شده با ابهام مواجه است.

در گزارش موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی، وضعیت صندوق بیمه بیکاری ایران از نظر پوشش، کفایت مقرری، ویژگی های مقرری بگیران و منابع و مصارف مورد بررسی قرار گرفته و بر این اساس، مهم ترین چالش های این حوزه احصا شده است. به طور مشخص، خلاصه نتایج حاصل از بررسی وضعیت صندوق بیمه بیکاری از ابعاد پیش گفته به شرح زیر است:

– تعداد مقرری بگیران، به رغم فراز و فرودهای فراوان در سال های مختلف، به طور کلی روندی صعودی داشته و از حدود ۱۹ هزار نفر در سال ۱۳۶۸ به حدود ۲۳۹ هزار نفر در سال ۱۳۹۷ رسیده است.

– با توجه به اینکه تعداد بیکاران متأثر از ادوار اقتصادی است، این روند تا حدود زیادی محصول وضعیت رکودی حاکم بر کشور بوده است.

– نرخ رشد تعداد مقرری بگیران بیکاری بسیار پر نوسان بوده است. این نرخ در برخی از سال ها منفی بوده (در سال ۱۳۷۸ این نرخ حدود منفی ۳۰ درصد بوده) و در برخی سال ها بسیار زیاد بوده (حدود ۵۱ درصد در سال ۱۳۷۲). به طور متوسط، این نرخ از سال ۱۳۶۹ تا ۱۳۹۷، حدود ۲۷،۱۰ درصد بوده است.

– از آنجایی که جمعیت مشمول

کشورها (طرح بیمه مبتنی بر اشتغال) مقدار مزایا با گذشت زمان کاهش می یابد. به علاوه، در کشورهای دیگری، مدت بر خور داری را به سن بیمه شده هم مرتبط می کنند تا انگیزه برای تسریع یافتن شغل توسط بیکاران یاسنین کمتر افزایش یابد. این در حالی است که مقدار مقرری بیکاری در ایران در طول مدت بر خور داری نه تنها کاهش نمی یابد، بلکه متناسب با سایر مستمری ها سالیانه افزایش هم می یابد.

همچنین در برخی کشورها پاداش هایی برای ترغیب مقرری بگیران به اشتغال مجدد یا جست و جوی فعال شغل در نظر گرفته می شود. برخی کشورها با پرداخت کمک هزینه هایی مانند اشتغال مجدد سریع، کمک هزینه توسعه اشتغال پذیری افراد و کمک هزینه های حمل و نقل و نقل مکان، به تشویق بیکاران برای گذراندن دوره های آموزش حرفه ای یا جست و جوی شغل می پردازند یا مقرری فرد بیکاری که قبل از اتمام دوره بر خور داری از مقرری، اشتغال تمام وقت را از سر می گیرد، قطع نمی شود، بلکه معادل ۳۰ درصد مزایا در طول باقیمانده دوره به او پرداخت می شود اما در طرح بیمه بیکاری ایران، چنین مکانیسم های انگیزشی به طور فعال وجود ندارد.

است: ادامه پرداخت مقرری در بسیاری از کشورها به تلاش مقرری بگیر برای یافتن شغل جدید یا اشتغال به کار مجدد بستگی دارد و در صورتی که مقرری بگیر از پذیرش شغل مناسب خودداری کند یا گزارش هایی را در خصوص تلاشش برای یافتن شغل به صورت منظم به اداره کار ارائه نکند یا اینکه در دوره های آموزشی فنی و حرفه ای شرکت نکند، مقرری قطع خواهد شد. در قانون بیمه بیکاری ایران، گرچه این موارد در ماده ۸ قانون بیمه بیکاری به طور شفاف ذکر شده، اجرای آنها به دلیل نبود ساز و کار کارایی فعالانه

طرح بیمه بیکاری پایه) تماماً توسط دولت ارائه می شود. این در حالی است که در ایران از لحاظ قانونی نقش مشخصی برای دولت در تأمین مالی صندوق بیمه بیکاری در نظر گرفته نشده و هر گونه پرداختی از سوی دولت به این صندوق قاعداً کمک تلقی می شود.

در ادامه این گزارش آمده است: ارائه هم زمان بیمه بیکاری و مساعدت بیکاری (مانند بریتانیا، بحرین، هلند، فنلاند، آلمان و اسپانیا) یا ارائه طرح های اختیاری به همراه طرح های اجباری بیمه بیکاری برای پوشش افراد غیر مشمول (مانند سوئد) یا ارائه هم زمان طرح های بیمه بیکاری از نوع بیمه های اجتماعی و حساب های انفرادی (مانند شیلی) در برخی کشورها مشاهده می شود. این امر احتمال پوشش شمار بیشتری از بیکاران را در کشورها فراهم می کند، در حالی که طرح بیمه بیکاری در ایران تنها مشمول تعداد محدودی از نیروی کار (بیمه شدگان اجباری سازمان تأمین اجتماعی) کشور می شود و به همین دلیل است که سهم مقرری بگیران این صندوق از کل بیکاران کشور بسیار ناچیز (کمتر از ۱۰ درصد) است. با این حال سخاوتمندی طرح بیمه بیکاری در ایران از نظر مبلغ مقرری در بین کشورهای مورد بررسی قابل ملاحظه است. در حالت حداکثری، مقدار مقرری می تواند ۸۰ درصد متوسط دریافتی ماهانه فرد

در ۹۰ روز قبل از شروع بیکاری باشد و گرچه در حالت حداقلی این نسبت به ۵۵ درصد متوسط دریافتی کاهش می یابد، این مقدار در هر صورت، از حداقل مزد قانونی کمتر نیست. در بخش دیگری از این گزارش آمده است: برای اینکه مقرری بیکاری به ضد انگیزه برای پیوستن به بازار کار تبدیل نشود، بسیاری از کشورها ارتباط مؤثری بین مزایا (مقدار و مدت بر خور داری) و مدت بیکاری فرد برقرار می کنند. به طور مشخص در برخی

گزارش اخیر موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی نشان می دهد که تعداد کمی از بیکاران کشور تحت پوشش بیمه بیکاری هستند. این موسسه در توضیح دلایل این موضوع نوشته است: از آنجایی که جمعیت مشمول صندوق بیمه بیکاری تنها به مشمولین قانون کار و قانون تأمین اجتماعی محدود است، در صد پوشش آن نسبت به کل بیکاران در کشور بسیار محدود است.

به گزارش «توسعه ایرانی» به نقل از روابط عمومی این موسسه، موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی در تداوم انتشار گزارش های سیاستی خود در زمینه تأثیرات کرونا بر حوزه تأمین اجتماعی و با همکاری مرکز فناوری اطلاعات، ارتباطات و تحول اداری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، پانزدهمین گزارش سیاستی خود را با موضوع بیمه بیکاری در ایام کرونا تهیه کرده است.

در بخشی از این گزارش، ضمن ارائه استانداردهای سازمان بین المللی کار درباره طرح های حمایت از بیکاران، تاریخچه مختصری از شکل گیری طرح های بیمه بیکاری اجباری ارائه شده و ویژگی های کلیدی آنها، شرایط احراز، نحوه محاسبه مقرری بیکاری، مدت بر خور داری و نهاد اجرا کننده این طرح ها در ایران و ۲۲ کشور جهان مقایسه شده است. در این گزارش آمده است که ایران (۱۹۴۶) در منطقه آسیا و اقیانوسیه جزو کشورهای متقدم و پیش از در توجه قانونی به مسأله حمایت از بیکاران بوده است.

در این گزارش می خوانیم: دولت ها نقشی مهم و اساسی در اداره طرح های حمایت از بیکاران در بیشتر کشورهای توسعه یافته اروپایی بر عهده دارند. در بعضی از کشورها مانند بریتانیا، نروژ و آلمان، دولت ها تأمین هر گونه کسری صندوق های بیمه بیکاری را تضمین می کنند و بیمه بیکاری در برخی کشورها، مانند روسیه یا فنلاند (در قالب

خبر

دبیر کل خانه کارگر:

کارفرمایان ناقض قانون شوراها، مجرم شناخته شوند

دبیر کل خانه کارگر گفت: افرادی که در برابر نقض اختیارات شوراهای اسلامی کار و سایر تشکلات صنفی، شریک جرم کارفرمایان هستند، باید بدانند که حمایت از شوراها به معنی حمایت از کارگران است.

علیرضا محبوب در گفت و گو با ایلنا با بیان اینکه جای تعجب دارد که با وجود تأکید ماده ۱۷۸ قانون کار بر برخورد با کارفرمایانی که مانع از انجام وظایف شوراها و تشکیل آنها می شوند، افرادی ربط مانند ماموران دولت و کارفرمایان بر اجرای قانون کار نظارت کافی را ندارند، گفت: مسئولان امر توضیح دهند که آیا کارفرمایانی را که جلوی اجرای وظایف شورا را گرفته اند، به حبس فرستاده اند یا برای آنها جریمه تعیین

اجتماعی بر مراحل تشکیل شورا و ادامه فعالیت های آن گفت: سال هاست که نمایندگان وزارت کار برای حضور در محیط انتخابات شوراها، به خودشان زحمت نداده اند در حالی که از آنها انتظار می رود که بر انتخابات نظارت کنند. وزارت کار در اجرای قانون، وظیفه دارد. در این میان، گرچه قانونگذار می تواند قانون را تغییر دهد اما مجری قانون حق ندارد که به هر بهانه ای، اجرای قانون را متوقف یا آن را تعطیل کند. در همین حال انتظار داریم که کارفرمایانی که دست به نقض قانون زده اند، مجرم شناخته شوند.

محبوب با اشاره به نظرات عده ای که شوراهای اسلامی کار را دولت ساخته و باز بچه دست کارفرمایان می دانند،

شرکت های فولادی و خودروسازی ها. اگر هم مدعی هستند که کارگران به تشکیل شورا یا ادامه کار آن مایل نیستند و خواستار عدم تشکیل یا انحلال آنها هستند، با آوردن ادله، ادعای خود را ثابت کنند. وی با اشاره به الزام قانون برای نظارت وزارت تعاون، کار و رفاه

